

BUICK PARK AVENUE

Nog steeds verliefd

Hans Koks wist toen hij zijn nieuwe Buick uit de showroom reed al dat hij de auto lang zou houden. Maar dat het zó lang zou worden...

Mijn eerste auto was een gebruikte Ford Taunus 12M. Later kocht ik ook nieuwe auto's, zoals een Simca 1301 en een Volkswagen K70. Ik was niet erg merktrouw. Tot ik de Audi 100 ontdekte. Ik heb er drie keer achter elkaar een gekocht en die telkens na vier of vijf jaar vervangen. Na die derde Audi waren mijn kinderen inmiddels over de 1,90 meter en de vierde generatie Audi 100 was kleiner achterin dan de voorgaande modellen. Ik heb behalve bij Audi toen ook bij BMW en Mercedes gekeken. Maar de S-Klasse en de 7 Serie waren stevig geprijsd. En als je ze begon aan te kleeden... Tienduizenden kwamen er dan nog bij.

En toen zag ik op een ochtend een advertentie in de krant van de Buick Park Avenue. Wat een lijnen, dát was een mooie auto. Ik ben in

mijn eentje naar de showroom gegaan en daar stonden er twee, een blauwe en deze rode. Ik was er gelijk helemaal gek van. Alles zat erop en erin voor een vaste prijs: een automatische transmissie, airco, lederen bekleding op de elektrisch verstelbare stoelen, een mooi audiosysteem, cruise control, metallic lak. De Buick is door General Motors speciaal voor de Europese markt samengesteld, met een metrisch dashboard en tal van andere aanpassingen. Thuisgekomen vertelde ik mijn vrouw enthousiast over de schitterende auto die ik had gezien en samen zijn we nogmaals gaan kijken. In de showroom was het gelijk einde verhaal: mijn vrouw zag de Buick en haar eerste commentaar was 'Wat een pooierauto', daar kon ik het mee doen.

We zijn toen nog naar Hessing gereden om naar de Mercury Sable te kijken. Daar aan-

gekomen bleek dat ik niet zelf in die auto kon rijden, ik mocht alleen naast de verkoper zitten tijdens de proefrit en toen we nog wat vragen en kritische opmerkingen hadden, was die man ineens ook niet zo vriendelijk meer. Dat werd mijn redding! We zijn toch weer naar de Buick-dealer gegaan en hebben de rode Park Avenue aangeschaft. Ik kon zo instappen. Ik wist toen al dat ik er lang mee zou moeten doen, bij het verlaten van de showroom zijn dit soort auto's immers meteen 25 procent minder waard. Maar dat was niet erg, ik was er gek van. En het is een prima investering gebleken, want de Park Avenue rijdt al vijftientig jaar en bijna 300.000 kilometer vrijwel probleemloos. Naast het normale onderhoud is alleen de airco een keer defect geweest en vervangen. Geluk

De Buick kwam met onder meer lederen bekleding op de elektrisch verstelbare stoelen, een metrisch dashboard, cruise control en een ijzersterk gestel: hij rijdt al 25 jaar probleemloos, alleen de airco moest worden vervangen.

bij een ongeluk: dat gebeurde onderweg naar onze vakantie in Spanje. Omdat we er toch drie weken waren en we het rijden met open ramen bij 35 graden zat waren, besloten we de airco daar te laten vervangen. Een reparatie van 1200 gulden, maar in Nederland zou het meer dan het dubbele gekost hebben.

De eerste vijftien jaar heb ik er echt veel mee gereden, maar na mijn pensionering komt er jaarlijks nog maar zo'n 3000 kilometer bij. Er is eigenlijk continu positieve belangstelling geweest voor de Buick, de meeste mensen kennen hem niet, vragen wat het is en vinden het meestal een erg mooie auto. Hij heeft ook niet dat heel erg grote van andere Amerikanen, hij is elegant qua lijnen. Ik heb al die jaren ook nooit het idee gehad met een oude auto op pad te zijn. Ik kan prima rekenen en de auto na vijf jaar en 100.000 kilometer wegdoen, zoals ik met de Audi's deed, kan door de afschrijving echt

niet. En omdat de problemen uitbleven ben ik ermee blijven rijden. Ik heb er eigenlijk nooit over gedacht de Buick weg te doen, ik heb er veel en fijn mee gereden.

Ik ben wel zuinig op mijn auto's, maar ze worden niet verwend. Hij is natuurlijk niet meer puntgaaf en er zitten hier en daar wel wat plekjes op, maar ik vind het nog steeds een erg mooie auto. Het onderhoud is jarenlang door de dealer gedaan en nu al weer een paar jaar door een lokale garage. De apk en een kleine beurt kosten me niet meer dan 300 euro per jaar. De grootste kostenpost is nu de belasting. De restwaarde is inmiddels ook minimaal, ze worden online regelmatig aangeboden voor erg weinig geld. Als er nu dus dure gebreken komen of moeilijkheden met onderdelen zit er misschien een lastige beslissing aan te komen. Tot die tijd blijf ik zeker met de Buick rijden. Ik was er verliefd op en ben dat nu nog steeds.

★ **Eerste commentaar van mijn vrouw was: wat een pooierbak** ★

De eigenaar

NAAM Hans Koks, 78 jaar, Soest
BEROEP Gepensioneerd
TOEKOMSTPLANNEN Zo lang er geen enorme bedragen aan onderhoud uitgegeven hoeven te worden blijf ik de Buick rijden.

Weetjes

De Buick van Koks is met zijn 25 jaar een uitzondering. De gemiddelde leeftijd van de Nederlandse auto was in 2016 ruim elf jaar. Dat Koks al zolang in zijn Buick rijdt, is pas echt bijzonder; de gemiddelde Nederlander wisselt na ruim vier jaar van auto. Wie nu een nieuwe Buick wil, is aangewezen op grijze import. Er is geen officiële Buick-importeur meer in Nederland. Eenvoudiger is het naar de Opel-dealer te gaan om in plaats van een Buick Encore, Regal of Verano te kiezen voor de Europese broertjes; de Mokka, Insignia en Astra.

Buick Park Avenue

bouwjaar	1992
nieuw prijs	fl. 100.100,- (€ 45.423,-)
gemaakt van/tot	1991-2005
geschatte waarde	€ 1500,-
topsnelheid	185 km/h
acceler. 0-100	11,0 s
gem. verbruik	1 op 10,0
motor	V6, 3785 cm ³
max. vermogen	173 pk
max. koppel	306 Nm
transmissie	automatisch, viertraps, voorwiel-aandrijving
massa leeg	1698 kg

Fabrieksgegevens, voor zover te achterhalen

Kijk op tubetube.com/autovisie